

ובדברי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

לשבר סחוק קפוא, חילבה וכדו' בשבת

מתוך ספר בנין משה ח"ב פ"ב הי"ד
להרה"ג משה רצאבי שליט"א

סחוק קפוא שהיה ב"פריזר" ורוצים להפשירו, יכולים לשברו לחתיכות קטנות כדי שיפשר במהרה על ידי זה. כי גם אם נאמר שכשיפשר הוא יהיה ניגר ויהיה דינו כמו משקה, מכל מקום בשעה שמשברו אין משקים זבים ממנו, ורק לאחר זמן הוא הולך ונפטר מאליו, ואינו כשלג וברד שכשמרסקו תכף הוא נעשה מים ממש:

וכן אם הסחוק מונח בתוך "שקית" וכדומה, מותר לשפוך עליו מים ואפילו מים חמים ושאנים מכלי ראשון משום איסור בישול, ואף אם על ידי זה תכף הוא נימוח קצת בצדדים, הרי המשקה הנימוח שם הוא בשיעור מועט ואין לו חשיבות. ומה שיפשר אחר כך הוא מאליו. וכל שכן שמותר להניחו בתוך כלי עם מים והוא הולך ונימוח שם מאליו: והוא הדין בכל זה ל"חילבה" ולכל כיוצא בהם:

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ועשית שלחן עצי שטים (שמות כה. כג.)

כתב הרב סעדיה צפירה זצ"ל בחיבורו 'כסף צרוף וז"ל': ועשית שלחן עצי שטים, ראשי תיבות גימטריא שלום, יש לרמוז, כשיש שלום מצוי בביתו של אדם, אז מוזנו מצוי לו בריוח ובלא טורח, זהו ועשית שולחן, שולחן שתעשה שולחןך בשלום ולא בקטטה, וכן שטים גימטריא מוזן בלא טורח. ועוד, שלא תכעוס על השולחן ותגרום ח"ו שליטת סט"א ויהיה מוזןך מקולקל וביגיעה גדולה, אלא יהיה בנחת וביראה לפני הש"י ובדברי תורה, וחלק לעניים ממנו, ובזה תגרש הסט"א מעליך ומעל השולחן, שכן עצי שטים גימטריא מקל שטן, שאם אתה מתנהג על שולחןך מלדבר דברים בטלים וג"כ שתהיה אכילתך בכוונה שלא תהא חצוף ובלען, שאז מכניע סטרא אחרא ומכה אותו במקל, וכן סטרא אחרא גימטריא ת"פ, ואם תזכה תחליף ת"פ בפ"ת ותדושינה ותדקניה. ועוד אם תזכה שתקיים פת במלח תאכל ובמים במשורה תשתה מה טוב ומה נעים. זהו אמתי ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו ירמוז בזה וידוע שהאמה היא בת ו' טפחים הרי אמתי י"ב טפחים פ"ת במ"ק ג' י"ב. ואמה רחבו אמה בת ו"ט שצריך שיהיו על שולחנו ו' ברכות [ענט], המוציא, וארבע ברכות של ברכת המזון. ביאור המעתיק. ואמה וחצי קומתו ט' טפחים ומי"ם במ"ק ג' ט' והש"ת יצילנו משגיאות, עכ"ל.

ובגמרא (סנהדרין קז.) מובא שר' יוחנן אמר 'גדולה לגימה שמקרב את הרחוקים'. ודבר זה נלמד מיתרו דאמר ר' יוחנן בשכר (שמות ב. כ.) קראן לו ויאכל לחם זכו בני בניו וישבו בלשכת הגזית שנאמר (דברי הימים א. ב. נה) וממשפחות סופרים יושבי יעבץ תרעתיים שמעתיים סוכתיים המה הקנים הבאים מחמת אבי בית רכב וכתוב התם (שופטים א. טז) ובני קני חותן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם. ופרש"י: וקנים אלו בניו של יתרו דכתיב ובני קני חותן משה ובניו של יתרו הן בניו של רכב דכתיב הקנים הבאים מחמת אבי בית רכב וכתוב (ירמיה לה) ולבית הרקבים אמר ירמיהו כי כה אמר ה' [וגו'] יען אשר שמעתם [על] מצות [יהונדב] אביכם [וגו'] לא יכרת איש ליונדב בן רכב [ועומד] לפני כל הימים ואמרינן בספרי אפשר נכרים הם ונכנסין להיכל והרי כל ישראל לא נכנסו להיכל אלא שהיו יושבין בסנהדרין ומורין בדברי תורה, עכ"ל.

למדנו כמה כוחו של השולחן אם נוהגים בו כראוי וכהלכה, ומאידך אם לא נשמרים חלק הסט"א ר"ל דבק בו.

והמתבונן בזקננו נע"ג כיצד היה סדר סעודתם וכיצד היו הנהגותיהם, הרוגע והשלווה אשר היו מנת חלקם על אף המשאוי הגדול על גבם, הערנות וקיום הלכות סעודה כתקנן ובדיקון, אשר אין כאן מקום לעלותם מחמת ארכן, בין יבין חכמתם ובינתם.

המקום היחיד אשר כל אדם נמצא בעת ובעונה אחת עם כל משפחתו, הוא עת השולחן בסעודות שבת המלכה. וכיון שמעלת השולחן גדולה לא יפלא שבזמן זה האדם עיף מאוד ובפרט שזה אחר ערב שבת אשר בו מתרחש כל הלחץ והמתיתות בלשון עדינה. וכשמגיע עת השולחן חסר המרגוע והערנות הצריכים לכך.

גם כאשר יושב האדם לאכול בימות החול סעודתו עם חלק מבני ביתו, גם אז אין לו זמן להתייחס בדבעי ליושבים עמו, כי הוא צריך להספיק את ענייניו בטרם יפנה היום.

השולחן הוא המקום הטוב ביותר לקרוב הלבבות, ובפרט בגיל שהילדים מתבגרים שאז כדאי וראוי לשבת עמם ברוגע וביחידות, ולעילא אם יציע האב / האם לבנו או בתו שתיה או מאכל כל שהוא [אשר בדרך כלל הילד מכין להוריו] יגרום הדבר לקרוב גדול ביניהם. ולא כדאי להמתין למקרה אשר מצריך להגיע לזאת, אלא תקדם תרופה למכה ע"י שיחות חמות אלו.

גם בשולחן שבת ישתדל עד כמה שאפשר לתת במה לכל ילד מילדיו שיאמר דברי תורה או לכל הפחות יספר סיפור או יקרא מתוך ספר דבר תורה, שע"י זה מרגיש הילד שייכות ורוממות בין בני משפחתו בפני הרוחני שהוא עיקר קיום הבית והילד.

להצלחת כל תורמי

התלמוד תורה יהיבטושב"נ

שפע ברכת הטוב יחול לכל חורי התלמוד תורה, אשר הינם חכמים ונגונים, מוסרים נפש לחינוך הבנים, פוקחים עיניהם לאן את בניהם שולחים ועם מי מסתובבים, משקיעים עמל רב בחינוך הילדים לתורה וליראת שמיים, ולא מחפשים חיים קלים עם סיבות ותירוצים. וכבר אמרו חכמים כל המוסר נפש לדבר, מובטח לו שלא יכשל בו.

מחידושי רבותינו

מוהר"ר סעדיא בן אור זצ"ל
בחיבורו נתיבות ההכמה נתיב השלום

הוי זהיר בכבוד כל אדם

פתרונות לפרשת 'משפטים'
אחודה חידה! 'תחת' נפש תחת נפש עין
תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל
כזיה תחת כזיה פצע תחת פצע חבורה תחת
חבורה (שמות כא. כג-כה).
הזוכה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה: הרב יחיא דנוך.
הזוכה: שריה מפעיי.

פסוק הנכתב בפרשתינו,
ובפרשת ויקהל נכתב
בתוספת שלש אותיות
בין הפותחים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותחים נכונה יוגרל פרס

לרפואת הנפש
והגוף לתמר
אפרת בת יחיא
בשכחע"י

האיש הישראלי צריך לדעת כי הוא זקוק לעולם והעולם זקוק לו, הוא מציאות של קדוש השם, והעולם בבחינת אמצעי לו, וכל העולם כדאי לו אם איש חכם ומבין הוא. ובוה יאחז צדיק דרכו דרך צדיקים, להיות משנת התנא נר לרגליו, הוי זהיר בכבוד כל אדם. וע"י זה גורם כבוד לעצמו, כי מכבדי אכבד. ובוה הוא מגדיל כבוד ה' יתברך וכבוד תורתו הקרושה בכל ישראל.

ולא ינהג בדרך אשר בחרו בה תלמידי רבי עקיבא, שעל אף גדולתם בתורה לא נהגו כבוד זה בזה, ונענשו על זה ונסתלקו מן העולם במיתה משונה, והם אשר היה יעודם להעמיד תורה בעולם. ומזה ילמד האדם מוסר השכל, להתדבק במרות כמרות האהבה והחסד, ולכבד כל אדם באשר הוא שם. ועיין להלן פרק ג'.

ולפיכך כל איש ואיש מאישי ישראל בכל מקום שהוא, ימצא אך טוב וחסד מן הטוב הנראה והנגלה הנסתר והנעלם בכל חביוני עוז אגודת קשרי האהבה והחיבה החסד והנדבה נדבת הלב הטהור אשר הוא משכן האהבה, הוא היכל קרש הקרשים לאהבת הבורא יתברך, לאהבת כל הנבראים בדרך כלל, האהבה בין איש לאשתו ובין אב לבנו ובין אדם לחבירו, בתכונות הנפש והרוח והנשמה, אשר הם עיקר האדם מהותו ועצמותו, עצמיות הגוף ואיבריו, העיניים והאזניים וכלי הדיבור אשר בהם מבטא האדם את רעיונותיו ורגשותיו ותכונותיו אשר הם עיקר יסודות האדם ומעיונותיו.

אחי ידיד נפשי, הוי זהיר בכבוד כל אדם. התנא אמר (אבות פ"ב) יהי כבוד חבירך חביב עליך כשלך. זכור תמיד מאמר הכתוב (זכריה י"ב) והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד ובית דוד כאלדים כמלאך ה' לפניהם. זכור אל תשכח כי כל איש ישראל הוא בן יקר ועבד נאמן לקב"ה ושכינתיה, כמאמר הכתוב (ויקרא כ"ה) כי לי בני ישראל עבדים, ואומר (דברים י"ד) בנים אתם לה' אלהיכם. גם ישראל נקראו מלכים, כמאמר התנא (שבת דף קכ"ח ע"א) כל ישראל בני מלכים הם. וכל אחד ואחד מישראל הוא מלאך, וכמו שאמרו בזה"ק פרשת משפטים וז"ל, ישראל אית בהון מארי תורה, מלאכים מסטרא דאילת השחר דאיהי שכינתא, ע"כ.

ולפיכך ראוי ונאה ונחמד ורצוי ומקובל, להזהר בכבוד כל איש ואיש מאישי ישראל, בין בנגלה בין בנסתר, בין בפניו בין שלא בפניו. בדבר זה הוא טוב מאוד, כי הוא גורם לחיזוק מסגרת האהבה הכללית של ישראל, והוא הכלל הגדול שבתורה. ומן הדין לשמור על כלל זה בכל שלביו ומסגרותיו, צורותיו ותכונותיו, למען הרחבת קשרי האהבה היסודית אשר סגולתה היא רבה ועצומה, נפלאה ורוממה, והיא מועילה לקבלת התפילה לפני אדון העולם האל מקבל התפילות ושומע התחנות ועונה וממלא לכל המשאלות. ולפיכך תיקנו קדמונינו וזלה"ה לומר לפני סדר אמירת התפילה, הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך (ויקרא י"ט), והריני אוהב את כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאודי. ועניין זה הוא סגולה נפלאה לקבלת התפילות, ותהיה תפילתו כלולה עם התפילות של כלל ישראל, כי אהבת ישראל הוא הכלל הגדול שבתורה, והאהבה מורה על האחדות, שכן תמצא תיבת אהבה עולה בגימטריא אחד.

אשרי האיש אשר ילמד לשמור ולעשות, להזהר בכבוד הבריות וצלם האדם. וללמוד מבריאת העולם אשר נברא בחסר כמאמר הכתוב (תלים פ"ט) עולם חסד יבנה, בבחינת נותן ומקבל. ללכת בדרך האצילית ביותר. חובה על האדם לשקול במחשבתו מה לעשות למען לתת כבוד לחבירו, כי זה דבר מרומם ונאצל. בשעות הגדולות ביותר, צריך האדם שלא לשכוח את כבוד חבירו. וגם כשעוסקים במצוות גדולות ביותר, יש לשים לב לכבוד זולתו. והנה יש המעלים בדעתם כי עניין זה שייך רק בבני אדם רחוקים. וזו טעות, כי יש לנהוג כבוד אף באחים הקרובים ביותר, וכמו שמצינו במשה ואהרן שאחים היו וכל אחד נהג כבוד גדול באחיו.

הנהגת הכבוד תשרוש גם בתוכו של האדם, גם אם חבירו מספר לו את המעיק עליו, צריך להקשיב רב קשב לדבריו. כי אם האדם מראה קוצר רוח במה שמספר לו חבירו, הרי אין לך פגיעה בכבודו של חבירו גדולה מזו. התייחסות אצילית זו, מקורה מן התורה, והנהגות אלו הם הנהגות בני מלכים. אדם בן מלכים הוא ומפני חשיבותו חייבים לתת לו כבוד גדול.

ואם חייבים לכבד את השני מפני שיש לו חשיבות, הרי הדבר אמור גם לגבי האדם עצמו, שעליו לכבד את נשמתו שהיא חלק אלוד ממעל. ובאיוה אופן, כתב הרב בעל חזון איש וזלה"ה בספר אמונה ובטחון, אין כבוד אלא עזיבת כבוד. בכל פעם שנעבור על אחת ממצוות התורה, אנו פוגעים בנשמה הנמצאת בקרבנו. אין כבוד אלא תורה, אין כבוד אלא ענוה, אין כבוד אלא עזיבת הכבוד. ידיעה זו נותנת לנו הרבה כח לעבודת ה', במחשבת האדם העולה בלבו לאמר איך פגעתי בנפש כל כך נעלה.

ובעת אשר יחשוב האדם כי הוא בן מלכים, ומחשבה זו מלווה אותו בכל מקום ומקום, ובחדרי חדרים כאשר האדם נמצא בינו ובין עצמו אז הנסיון הוא יותר גדול, אז יאמר האדם לעצמו הרי יש לי נשמה והיא חלק אלוד ממעל, ואני בן מלכים, כיצד יאה לי לחטוא, ואז יפרוש מן החטא. לפיכך חובה עלינו לאחוז בשתי דרכים אלו המעניקים לנו את דמותנו המלכותית.

וצריך האדם להרבות להשפיע לטוב על כל הבריות, להגביר מאור הפנים, שיהיו פניו תמיד בבחינת פנים מאירות פנים מסבירות לכל נברא, בבחינת מאמר התנא (אבות פ"א) הוי מקבל את כל אדם בסבר פנים יפות. כי פנים צוהלות והארת פנים לכל נברא, היא המלה המרגיעה הגורמת לשלוות נפש, ותמיד תהיה על שפתות האדם, להיות למופת ולדוגמא נאה ויפה, להיות יפה נפש וטהור לב, שופע חן וחסד על סביבותיו, ולהשיב במענה רך לכל הדוברים אמת. וישנם לנגד עינינו מה שאמרו חז"ל בגמרא ברכות (דף י"ז ע"א) מורגלא בפומיה דאביי, לעולם יהא ערום ביראה, מענה רך משיב חמה ומדבר שלום עם אחיו ועם קרוביו ועם כל אדם ואפילו עם גוי בשוק.

וילמד האדם מדעת קונו, מה הוא אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות, אף האדם ראוי לרחם על הבריות ולהתנהג עמם בחסידות. ובוה הוא מכבד את הבורא ב"ה ועושה נחת רוח לפני כסא כבודו. ועל פי דרכיו למדנו דחיובא רמייא עליה דבר נש, ליעבד מילי דחסידותא, הן בגופיה והן בממוניה, על פי דעת הזה"ק ורבינו האר"י וזלה"ה. וע"י זה הוא בונה בשמים עליותיו לפני השוכן ברום שמי עליה. גם ראוי ונכון ליראי ה' ולחושבי שמו, לצאת מידי ספק ולצאת ידי כל הדעות ולדון כדעת המחמיר.

והנה שלמה המלך ע"ה אמר בחכמתו (משלי ב') למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמור. ומן הכתוב הזה יש לנו ללמוד שכל מעשה האדם הירא את האלדים, יהיו לשם שמים, להאדרת התורה ולהרב גאולת השכינה וגאולת ישראל, ולדון כל אדם לכף זכות, כמו שאמר התנא

המשך בעמוד הבא

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרדכי בן דוד אוחנה
ז"ל תנצב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנצב"ה

מהליכות אבותינו

אוכלים מעט באמצע התפילה לחזק הגוף מהעייפות והרעב היות וקמו טרם אשמורת הבוקר

ידוע מעלת קדושת בית הכנסת ביהדות תימן, שאף לא היו אוכלים בבית הכנסת גם כאשר למדו זמן רב. אך מאידך קשה מאוד להחזיק הרבה שעות ללא טעימה כלל. א"כ מה יעשה האדם להרויח המעלות כולם?? יקיים בעצמו מוקנים אתבונן! וכך כותב מוה"ר אברהם נדאף זצ"ל בסדר הנהגת אבותינו הקדושים ביום שבת בתימן (עמ' רנ"ט) וז"ל:

אם אין לו יין גפן לקידוש, שורה צמוקים מיום ה' או ביום שישי בבוקר (ומקדש עליו) ותכף לובשים בגדי שבת, והולכין לקרות שיר השירים, לכו נרננה, קבלת שבת, בר יוחאי, במה מדליקין, קדיש דרבנן דעתיד וכו', ופרשין על שמע, וגומרין התפילה מבעוד יום, ויוצאין ששים ושמיים.

ובא לביתו ואומר שבת שלום, שלום עליכם וכו', אשת חיל, ויש שנוהגין ג"כ לומר רבון העולמים וכו' שבסדורי ספרד, ומקדש ויושבין ואוכלין מיני פירות וקליות עם אגוזים ושותין יין שרף בערך שעה א', ומביאין הסעודה וסועדין ושותין מעט קאפה וישנים, ואין יוצאין מפתח הבית עד אשמורת הבוקר.

ויש שקמים אחר חצות לילה, והולכין לבית הכנסת לקרות מזמורי תהלים בכנופיא בקול זמרה, עד שמתאספין כל הקהל, ואז מתחילין פרשת העקדה, וכל הסדר.

ובעלות השחר מתפללין שחרית, ואחר אמירת הקדושה, יש שכבר הם עייפים ורעבים, ויוצאים לביתם ואוכלים מעט ממוזנות שמכנים מע"ש מעיסה רכה עם מעט שמן שקורין לה כבאנה, ותיכף חוזרין (ס"ת חתן).

וקורין קריאת התורה פרשת השבוע, ראשון ושני ושלישי ורביעי אין מוכרין, ורק ה' וז' והמפטיר מוכרין בשמן לא מזכירין כסף, אמנם שישי תמיד קם ילד בן ט' או י' שנים לקרוא שישי, ועליו ללמוד תרגום אונקלוס בשבוע כדי שיתרגם הפרשה, וגומרין תפלת מוסף, ואומרין פטום הקטורת, ואח"כ החזן קורא פרק בספר מנורת המאור וקדיש ועלינו לשבח ונפטרינ.

הולכין הביתה ומקדישין ומביאין פירות וכו' בסדר הלילה, עכ"ל לענייננו.

והיום שינו הסדרים ולא רק שאינם מוסיפים לעלויה אלא איפכא. וה' ב"ה ידריכנו בדרך הישרה, לשמר המסורת בצורה נכונה.

המשך מהעמוד הקודם (אבות א') הוי דן את כל אדם לכף זכות.

ומעשה בחייל אחד מארץ מרחקים שנכנס לבית המדרש, ולא היה ניכר עליו שהוא בן תורה, ולא עוד אלא שהיה בלא זקן ובלא ציצית, ואעפ"כ השתתף בלימוד ותרין קושיא חמורה בתוספות. ראש הישיבה התפלא הפלא ופלא, ושאל לאותו חייל מהיכן אתה, מי אתה בני והיכן למדת תורה. אמר לו, אני מארץ פלונית, ועתה שעתי פנויה ללמוד תורה לשמור על תלמודי שלמדתי בבית אבא.

וומכאן ילמד האדם לזהר שלא להוציא לזות שפתים על כל אדם. וישתדל לקרב כל אדם מישאל אל אביו שבשמים, ולשים נגד פניו מאמר הכתוב (ישעיה ס') ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. וזו היא הדרך הישרה שיבור לו האדם ותהיה לו לעזר ולהועיל ולישע.

שוב מעשה באדם אחד שהיה עובד ביום והולך בגילוי ראש, וכולם חשבוהו לכופר שאינו מקיים תורה ומצוות. ובערב היום ביום תענית ציבור, ראוהו הולך לבית הכנסת עטוף בציצית ומוכתר בתפילין ומתפלל תפילת מנחה. ומה יש לנו ללמוד כמה צדקו מאמרי הכתובים בתורתנו הקדושה כי האדם יראה לעינים וה' יראה ללבב (שמו"א ט"ז), וכתוב (תלים ז') ובוחרן לבות וכליות אלהים צדיק.

ועשית שלחן עצי שטים אמתיים ארכו וכו' (שמות כה. כג)

הנה לדברי הרמב"ם פרק י"ז דכלים, היו האמות של ששה טפחים, ואם כן השלחן שהיה אמתיים אורכו, ואמה רוחבו, ואמה וחצי קומתו, הם כ"ז טפחים, כנגד אותיות התורה עם הכפולות, שצריך לדבר דברי תורה על השלחן לקיים מה שנאמר: "זה השלחן אשר לפני ה'".

וכן היה שלחן "עצי שטים", גימטריא שטן, שכן כל סעודה יש קטרוג השטן, ובדברי תורה שאומרים על השלחן מגין עלי, שכן היה "מצופה זהב טהור" היא התורה, "הנחמדים מזהב ומפז".

"ועשית לו מסגרת טופח סביב" הרימו שישגור פיו מלהכניס שם אוכלים ומשקים אסורים, שלכן "טופח סביב" הרימו למשקה כמו שכתוב "טופח על מנת להטפח", ואם תעשה כן, "ועשית זר זהב למסגרתו סביב" - שיזכה לתורה כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה עד שיתפלל האדם על התורה שתכנס לתוך מעיו יתפלל על אכילה ושתייה מרובה שלא תכנס בתוך מעיו.

"ועשית לו ארבע טבעות זהב" - הם ארבע ברכות של ברכת המזון מלשון מטבע שטבעו חכמים, ולפי שריבוי האכילה גורם כמה רעות לגוף האדם לכן "לעומת המסגרת תהינה הטבעות" - לרמוז למה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה: ולא אשא להם פנים לישראל שאמרתי להם ואכלת ושבעת וברכת, והם דקדקו על עצמם עד כזית ועד כביצה, אשא להם פנים שישמור אותם מההיוקים היוצאים מהאכילה, וזהו "תהינה הטבעות", שצריך לברך ברכת המזון אם מעט ואם הרבה יאכל.

"ועשית בדי עצי שטים ונישא בהם את השלחן" - הוא מה שאמר בזהר הקדוש פרשה זו דף קכ"ד עמוד א' "זכאה אינון מאן דאלין תרין קיימין על פתורי מילי דאורייתא וחולקא למסכנא, כד סלקין ההיא פתורה מקמיה דבר נש, תרין מלאכין קדישין מזדמנא לתמן חד מימינא וחד משמאלא, חד אמר דא איהו שלחן דמלכא קדישא, מסדר יהא פתורא דא בברכאן עלאיין. וזהו כנגד הצדקה "ובחננוני נא בזאת וגו' והריקותי לכם ברכה עד בלי די". וחד אמר דא איהו שלחן מסודר, יהא פתורא קמיה עתיק יומין, וזהו כנגד התורה שבה מילי דעתיק יומין, ואם כן אלו שני בדים הם רמז לשני מלאכים הנושאים את השלחן עד כאן.

(עצי לבנון למהר"ם חנש זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

לא מספיק להשיב את הגזילה

במחוז רדאע שוכן הכפר תנא, שכל תושביו היו יהודים. בכל הסביבה הקרובה לא היה שום ישוב יהודי נוסף. בכך היה הכפר תנא בבחינת נקודת אור בכל המרחב המוסלמי שמסביב. לקהילה זו היה בית כנסת אחד. כאשר בתי הכנסת בתימן, היתה הקרקע מכוסה שטיחים יקרים. מוסלמי אחד שהתגורר בסביבות הכפר, חמד את שטיחי בית הכנסת. באחד הלילות חדר לבית הכנסת, אסף את השטיחים, קיפלים והעמיסם על כתפו. אולם כשבא לצאת, לא מצא את דלת בית הכנסת. פנה לכאן ולכאן, אך הדלת לא נמצאת. כעת הבין שאירע לו דבר לא טבעי, מחמת הגניבה. והנה מיד כשהניח את השטיחים, ראה את דלת בית הכנסת לפניו. שוב התעורר בו יצר הממון, לקח את השטיחים ופנה לעבר הדלת, אך שוב נעלמה הדלת. הניח את השטיחים, והנה הדלת לפניו. וכך חזר חלילה במשך שעה ארוכה, עד שנואש, הניח את השטיחים ויצא מבית הכנסת.

הלך הגנב וסיפר לאחד מחביריו הגנבים, את הפלא הגדול שראה בבית הכנסת. אמר לו חברו: "מה עשית? אינך יודע כי ליהודים יש ספר תורה קדוש? כעת לא ישאר זכר ממך וממשפחתך". אמר לו: "אם כן, מה אעשה?". אמר לו: "לך אל רב היהודים ושאל אותו מה לעשות כדי לכפר על חטאתך". הלך הגנב וסיפר לרב את כל המעשה. אמר לו הרב: "אם אתה רוצה לכפר על חטאתך, קח כבש ושחט אותו בפתח בית הכנסת". עשה הגנב כן ונתכפר לו...

(לבניכם ספרו עמ' קעח)

לרפואת אשרת בת אוריאל אהרן בשכחע"י

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

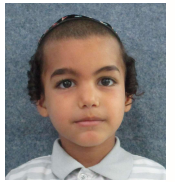
תפארת בנים

חכמי תימן

הרב חיים גברא זצ"ל
צדיק נסתר, היה יושב ומתמיד גדול
בגרסתו. התפרנס מכתבת מזוזות.
רוב הלילה היה שוכב במיטתו ולומד
ומחכה מתי יקומו לבית הכנסת,
ופעם קרה שאחריו להגיע, ולכן
הפיל עצמו מהמיטה וזחל כל הדרך
(בבוץ?) לבית הכנסת. היה מקבל
את ייסוריו באהבה, ואחרי כל
הצרות, התורה הקדושה הייתה
משענתו ונחמתו.
היה בקי ע"פ בתנ"ך, רמב"ם ועין
יעקב, ולא פסיק פומיה מגרסא.
היה מסייע רבות למכיריו בדרכים
מופלאות המקובלות מאבות
משפחתו המקובלים.
הנהגה הייתה לו שלא ענד שעון,
אלא היה מודד את המרחקים שהיה
רגיל ללכת בפרקי תהילים שנאמרו
ע"פ.
נפטר ה' אלול תשנ"ב.

עוד שני תלמידים שנשמטו מהגיליון בשבוע שעבר
שעלו לקרוא בס"ת 'וירד משה' כמנהג אבותינו
הקדושים, הילדים הצדיקים:

בנימין גיסין נ"י אלעזר דמארי נ"י

יהא רעוא שיגדלו במעלות התורה והיראה בדרך ישראל סבא, ויהיו תלמידי
חכמים נבונים וידועים, מאירים בתורה ובמעשים טובים כאבותינו הקדושים

מהנעשה ונשמע בגנים, משחקים, לומדים, ונהנים בדרך ארץ ודבוק חברים

התודה...

הברכה...

לאבות היקרים והנעלים, אשר
מלבד שניהם את התלמוד תורה
מפארים, נוסף לזאת עושים רבות
למען רווחת התלמידים,
ה"ה עדו אגב הי"ז
ה"ה יאיר עדני הי"ז
יהא רעוא מן קדם מריה שמיא
שייפן אליהם ברחמים,
וימלא כל משאלות לבם ממרומים,
ויעל בגיהם לתורה למצוות
לחופה ולמעשים טובים,
ויהיו תלמידי חכמים גדולים
שומרים מסורת אבותינו הקדושים
והטהורים, מתוך אורך ימים ושנים
דשנים ורעננים, אכ"ר.

הערות. הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"י"ץ ורבו"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תש"פ

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה
לשנה"ל תש"פ הבעל"ט
לגני הילדים גילאי 3-4-5
לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ סכפ

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה